

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7293/2022
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Сворцан, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Ранковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1849/21 од 11.02.2022. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1849/21 од 11.02.2022. године у потврђујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1849/21 од 11.02.2022. године у потврђујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 185/21 од 21.04.2021. године, ставовима првим, другим и тречим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је по основу одржаја власник делова непокретности означених као: кат. парцела .. њива треће класе, укупне површине 0.90,49 ха, и то површине од 0.00,71 ха, која се простире у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке, уписане у листу непокретности .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник на означеном делу непокретности, односно као сувласник са уделом од 71/9049 на наведеној кат. парцели на основу ове пресуде, код Службе за катастар непокретности Аранђеловац и у свим другим јавним евиденцијама, кат. парцела ..., њива треће класе, укупне површине 0.90,49 ха, и то површине од 0.00,60 ха, која се простире у мерама и границама ближе означеним у ставу другом изреке, уписане у лист непокретности .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи и да се тужилац укњижи као власник на означеном делу непокретности, односно као сувласник са уделом од 60/9049 на наведеној парцели на основу ове пресуде код Службе за катастар непокретности Аранђеловац и у свим другим јавним евиденцијама

и кат. парцела ..., њива треће класе, укупне површине од 0.90,50 ха, и то површине од 0.02,41 ха, која се простире у мерама и границама ближе означеним у ставу трећем изреке, уписане у лист непокретности .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник на означеном делу непокретности, односно као сувласник са уделом од 241/9050 на наведеној кат. парцели, на основу пресуде, код Службе за катастар непокретности Аранђеловац и у свим другим јавним евиденцијама. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 63.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1849/21 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у деловима ставова првог, другог и трећег изреке којима је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац по основу одржаја власник: делова непокретности означених као: кат. парцела ..., њива треће класе, укупне површине 0.90,49 ха, и то површине од 0.00,71 ха, кат. парцела ..., њива треће класе, укупне површине 0.90,49 ха, и то површине од 0.00,60 ха и кат. парцела ..., њива треће класе, укупне површине 0.90,50 ха, и то површине 0.02,41 ха, све у мерама и границама ближе означеним у тим ставовима изреке, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник на означеним деловима наведених непокретности на основу пресуде код Службе за катастар непокретности Аранђеловац и у свим другим јавним евиденцијама и у ставу четвртим изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу ставова првог, другог и трећег изреке, тако што је одбијен део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се на основу ове пресуде укњижи као сувласник са уделом од 71/9049 на кат. парцели .. КО ... (тачка 1.), као сувласник са уделом од 60/9049 на кат. парцели .. КО ... (тачка 2.) и као сувласник са уделом од 241/9050 на кат. парцели .. КО ... (тачка 3.), све код Службе за катастар непокретности Аранђеловац и у свим другим јавним евиденцијама. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у потврђујућем делу тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине тужиоца по основу одржаја на деловима три кат. парцеле и то: ..., .. и ..., уписаним у листу непокретности .. КО ... као својина туженог у реалном делу (у мерама и границама ближе описаним у налазу вештака), што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник у траженом идеалном делу, на основу пресуде код Службе за катастар непокретности у Аранђеловцу и у свим другим јавним евиденцијама. Према утврђеном чињеничном стању тужилац је у савесној државини наведених делова предметних

парцела (укључујући и његовог правног претходника) више од 40 година, користећи и сматрајући их као своје (део као своје кућно двориште, део као пут и део на коме је чувао овце и гајио шљиве), не знајући да припадају суседним парцелама, што му нико није оспоравао, све до 2016.године када је тужени купио наведене парцеле и хтео да их огради, при чему су мере и границе делова ових парцела које тужилац држи утврђене налазом и мишљењем вештака геодетске струке. Предметне парцеле су враћене оцу правног претходника туженог пре више од 20 година, одређени временски период су биле у друштвеној својини на којима није могла да се стиче својина одржајем. Дана 04.07.1996. године, престао је да важи члан 29. Закона о основама својинско-правних односа којим је било прописано да се својина на непокретности која се налази у друштвеном власништву не може стећи одржајем. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је до дана подношења тужбе 26.10.2018. године, протекло више од 20 година, због чега су испуњени услови за стицање својине одржајем на предметном земљишту из члана 28. став 4. Закона о основама својинско-правних односа (ванредни одржај).

По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева (када је реч о стицању права својине одржајем на реалном делу предметних кат. парцела), у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 28. Закона о основама својинско правних односа (који се односи на стицање права својине по основу ванредног одржаја), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.10.2018. године, ради утврђења права својине, а вредност предмета спора износи 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на ненувчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**